

El salmó dins l'estany

Dani Montaña

Només el sentit comú exclou la immortalitat.

Vladimir Nabokov

Una i dues

Sense preàmbuls. Sense introducció. De manera directa. Els sentiments tornats paraules.

Perquè al lector, com diu Vladimir Nabokov, li entri directament el que llegeix per la medul·la espinal, i ell mateix.

Bé, aquí us deixo. Inicieu el viatge.

And she feeds you tea and oranges
that come all the way from China

Leonard Cohen

De la perfecció a la imperfecció,

un camí pedregós.

Mal de peus,

mal de cap.

La pluja, el tro i el llamp

i les taronges de la Xina.

Cansat de molt
enamorat de poc
m'agenollo a l'herba
i començo a pregar
amb la mirada llunyana
d'un estol d'àngels
que dansen per les fulles
d'una gran figuera
amb el roure i l'avellaner
i el salmó dins l'estany.

Pluja

Camino sota la pluja. Els trons repiquen a dalt del cel. Els llamps s'estavellen a la mare terra, al meu davant. La seva llum m'il·lumina i m'atordeix per un instant. Segueixo caminant sota la pluja. Tot jo estic xop. M'agrada aquesta humitat que ve del cel i penetra dintre meu.

El bosc està com adormit. Les gotes de la pluja repiquen per fulles, troncs i pedres. És com una orquestra improvisada. Els ocells es veuen arraulits aquí i allà, sota branques i fulles. Els insectes s'han ficat al cau. Les granotes canten en una bassa al capdavall del bosc.

Veig una pomera vella, estripada pel temps. Miro i veig que encara té tres pomes. Una mica raquíiques i plenes de deformitats. N'agafo una lentament amb la mà dreta. Està plena de gotes d'aigua. Em mullo els llavis amb l'aigua que té sobre la pell. Després la mossego. És una mica àcida. Em recorda la poma d'Eva al paradís. Quan vam perdre la immortalitat i la innocència. Sense voler-ho, ens vam tornar humans. Plens d'imperficcions. Des d'aleshores, la nostra ensenya és la incertesa.

Després del paradís terrenal el món ha estat una altra cosa. Continuo caminat i em continuo mullant. Em tiro a terra. Noto la seva força a l'espina. Un raig de sol es reflecteix al vell roure. Al fons, veig l'arc de Sant Martí. Tots els colors representats amb una bellesa captivadora.

Una bellesa, la del bosc salvatge, com la teva. Perquè tu també ets una mica o molt salvatge. En un sentit profund i atàvic. Ets terra. Ets cosmos. Vols viure com a tu t'agrada, lliure i salvatge. On la bellesa i l'amor no tenen límits. On els àngels i els déus regeixen.

À toi

À la façon que tu as d'être belle.

Joe Dassin

Escric per tu.

Penso en tu.

Visc per tu.

L'orquestrina no para de tocar;

són les dotze de la nit.

Només quedem tu i jo ballant:

tota la pista per a nosaltres sols.

La cançó s'acaba,

els llums es van apagant,

el silenci ho impregna tot,

però, nosaltres som aquí.

Cadaqués, 20 de juny de 2020

Trencar què

Trencar quan

Trencar per què

Trencar per qui

Trencar i trencar

Trencar sense sentit

Trencar sense amor

Trencar per trencar

Trencar-ho tot

i després què ?

Afegir trossets

D'aquí i d'allà

fent un gerro gran

on els àngels guardaran

les llavors de vida

i els déus les transformaran

en amor etern.

CONTRAPORTADA DEL LLIBRE

El poemari *El salmó dins l'estany* és un camí estret que es va eixamplant de mica en mica per portar-vos allà on vosaltres decidiu anar. Sense floritures ni filigranes. De la Terra a la Lluna i de la Lluna al Sol. Heu de caminar sense por cap al bosc indòmit, on els arbres us acompanyaran silenciosament en la vostra ruta. I, finalment, assolireu la serenor d'un moment que, d'alguna manera, està connectat amb el tot, que és el Cosmos.